

THESBITEATERET

(Tønsberg Alternativteater)

1972 – 1976

*Vi er tanker; du skulle tænkt os! –
pusselanker du skulle skænkt os!
Henrik Ibsen, «Per Gynt»*

Besøk Thesbiteateret gang etter gang – etterpå gjør du innkjøpene av dagligvarer i byens rabattbutikk, og du sparer inn billetten hver gang.
(Beste tips du har fått på lange tider!)

Velkommen
Tønsberg Kjøpesenter A.s
Storgt. 33

Gaveartikler – antikviteter – møbler

Den gamle Gaard as

Stoltenbergs gate – Haakon Gamles gate
Tønsberg

Ung mote

BONAPARTE

v/Hvalenkrysset Tønsberg – Tlf. 16 790

HARALD HOKSNES A/s
TRELAST – BYGGEVARER

KILEN – TØNSBERG – TLF. 14 120

Vær forsiktig med det du vet – let heller etter det du ikke vet. . . Gianni Lepre/Per Holmen (med ryggen til) under prøver på «En Midsommernattsdrøm».

Ole Møystad har rollen som klovnen i kortfilmen «Sonate for en ensom mann». (Omslaget)

Workshop i Tønsberg med Bob Lewitt fra American Conservatorium Theatre, San Francisco.

OPPROP

(Månedskiftet juli/august 1976)

I løpet av knappe fire års drift har Thesbiteateret i Tønsberg med forestillinger i inn- og utland bevist sin seriøsitet og eksistensberettigelse gjennom følgende oppsetninger:

«Cassandra 1030» av Gianni Lepre — «En midtsommer-nattsdrøm» av Shakespeare — «Krapps siste spole» av Samuel Beckett — «Othello» av Shakespeare — «Handling uten ord» av Beckett — «Eksperiment» av Stian Sørli — «Jeux de Massacre» av Ionesco — «Jeppe på Bjerget» av Holberg — «The Tiger» av Murray Schisgal — «En apes tale til akademiet» av Kafka — «Buret» av Kenneth H. Brown og «Amputasjon» av Jens Bjørneboe — med til sammen 260 forestillinger, deriblant i Danmark, Italia, Jugoslavia, England og Holland.

Teateret har dessuten arrangert to Internasjonale teaterfestivaler og drevet diverse aktiviteter i barnehaver, ungdomsskoler, gymnaser, ungdomsfølgel, psykiatriske institusjoner og institusjoner for funksjonshemmede.

Størstedelen av dette arbeidet har vært gjennomført uten offentlig økonomisk støtte til driften, og under meget vanskelige personlige kår for skuespillerne, som har arbeidet på heltid og vært henvist til å livnære seg ved fritidsjobber. Thesbiteateret er nå ikke bare i økonomiske vanskeligheter, men står også overfor den prekære situasjon at det fra kommende høst er uten treningslokaler — et problem som betyr et være eller ikke være for gruppen.

Vi anmoder derfor de rette myndigheter om å vurdere sitt moralske ansvar i forbindelse med teaterets muligheter til å fortsette og utvikle sitt arbeide.

Astrid Hjertenæs Andersen
Snorre Andersen
Torgeir Andersen
Antonio Bibalo
André Bjerke
Gunnar Bull Gundersen
Trygve Bull
Svein Døvlé Larssen
Wenche Foss
Guttorm Guttormsgaard
Herman Hebler
Kåre Holt
Philip Houm

Grethe Kausland
Ole Henrik Moe
Arne Nordheim
Ole Paus
Aase Texmon Rygh
Håkon Stenstadvold
Inger Dag Steen
Knut Steen
Brit Sørensen
Hans Gerhard Sørensen
Stian Sørli
Liv Ullmann
Jakob Weidemann

Rolv Wesenlund
Knut Ødegård
Alf-Jørgen Aas
Vestfold Bildende Kunstnere
v/ styret: Olav Orud,
Per Kallevig,
Eva Bødtker-Næss,
Liv Wærland
Utenlandske institusjoner
British Council, Oslo
British Council, London
Greenwich Theatre, London
Teatro La Cantina, Trieste

«Jeg fant, jeg fant!»

Å definere teater er som å forsøke å holde i hånden en dråpe kvikksølv — «materien» er så vital og bevegelig at den smetter vekk og unnslipper.

Derfor vil jeg ikke forsøke å gi noen definisjon av Thesbiteateret, men heller en beskrivelse — upresis, kanskje, i sin subjektivitet, men som selvopplevelse også sann.

En dag, ved et tilfelle, oppdaget vi teaterets spill. Eller var det for lenge siden, mens vi ennå var barn og forsøkte å forstå de voksnes spill —? I alle fall må det ha skjedd enda mer på det indre plan enn på det ytre, for vår pirrede entusiasme viste seg å ha tent fantasi og vilje som var det fyrstikker. Vi grep den utfordringen det var hver dag å la oss konfrontere med oss selv — og noen ganger med publikum — og vi følte, kanskje før vi forsto, at i dette spillet gikk seieren til den som var istand til å gjøre denne konfrontasjonen mest levende.

For å komme dit hen måtte vi tenke ut nye regler og glemme de gamle så snart spillet begynte å bli kjedelig.

Et privilegium, det å kunne bruke mesteparten av dagen til forsøk på å gi liv til noe nytt. Men et enda større privilegium å lykkes.

Jeg tenker tilbake på de øyeblikk da vi i det dype vankyn-dighetens mørke vi famlet omkring i fikk fatt i en tråd som førte ut av labyrinten. Det hendte at vi fant den — oftere: Nei.

Men vi oppdaget at det som virkelig betød noe var at vi lette etter den — på vår vandring kunne vi som Askeladden alltid plukke opp noe vi kunne gjøre nytte av. Eller som Columbus som lette etter India og fant Amerika — (det var ikke hans skyld at noen hadde funnet det før ham).

Forøvrig: Som Askeladden ikke hadde fått prinsessen uten sine «gode hjelpere», var det ikke blitt noen landevinning hvis ikke Isabella & Co. hadde utstyrt Columbus med skip, folk og penger.

Den som hadde truffet mannen med syvmilsstøvle! Den som hadde hatt en havkrysser — bare såpass stor at den ikke hele tiden truet med å synke, såpass sjøsikker at vi slapp den forsmedelige tanken på å kunne drukne i det øyeblikk land var i sikte.

Med andre ord: Utviklingen, og nytten, av vårt teater avhenger i sterk grad av samfunnets godvilje og samarbeide, og av den økonomiske støtten det er istand til å si oss.

Mange vil spørre: Hvorfor teater? Hvorfor betale for noe som har så lite med vårt daglige liv å gjøre? Et svar kan være

at teateret kanskje kan tilby nettopp noe utenom hverdagslivet — noe som noen ganger morer og andre ganger forstyrrer, men som alltid har som mål å forbruke publikums tid på en levende måte, på en måte som kan gi mening. Vi forsøker og vi mislykkes, vi prøver igjen og vi lykkes. Den store fordelene for teater, film og fjernsyn ligger i muligheten til å skape en direkte konfrontasjon mellom aktører og tilskuere i nuet. Det som skjer, skjer «virkelig» i øyeblikket — som ting som skjer i livet selv — en stor særrettighet som gir ubegrenset vital styrke.

Hvorfor la denne styrken ligge ubrukt? Hvordan kan vi bruke den på beste måte?

Vi har lett etter svarene og funnet noen. Men det vil alltid finnes nye.

Noe av det vi lærer av Peer Gynt er at et menneske bare kan virkeliggjøre seg selv ved å være med på å virkeliggjøre verden. Som regissøren ikke er teateret, men en liten del av det, er Thesbiteateret en liten «verdensdel» vi kan realisere ved felles innsats. En liten del som ved sin eksistens viser vårt oppriktige ønske om å fjerne skrankene og rydde et større aksjonsfelt — ikke for å beseire og heller ikke for å bryte ned, men for å utvide forståelsen.

Gianni Lepre

«Det faller bedre ut enn jeg kunne ane. . .». Anne Beate Backe spilte Puck i «En Midtsommernattsdrøm».

«Historisk» oversikt

GIANNI Lepre sier i sin «beskrivelse» av Thesbiteateret at regissøren ikke er teateret — og vi skal ikke bestride det. Imidlertid er det en kjensgjerning at uten ham og det han står for på godt og ondt (les f.eks.: Inspirerende og dominerende), ville det aldri ha blitt noe Tønsberg Alternativteater og slett ingen fortsettelse i Thesbiteateret.

Kanskje kan vi si at det begynte da han gjorde opprør på Anna Grubers Institutt for film og teater i hjembyen Trieste og fikk sine medstudenter med på å sette opp en forestilling som han mente det burde gjøres — eller senere i Paris, på Peter Brooks International Centre of Theater Research, hvor han viste seg å ha slik begavelse som Shakespeare-tolker. Kanskje begynte det med sjokket han fikk da han kom til et kanadisk college for å undervise i drama og teater og oppdaget at det eneste «dramaet» studentene var interessert i var det de kunne oppleve i LSD-rus — brøt kontrakten og vasket tallerkener til han hadde nok til billetten tilbake til Europa — og fikk tøyet den til Norge for å komme lengst mulig vekk fra «sivilisasjonen».

Skjønt la oss gjøre en lang historie kort og gå rett på den sensommerdagen i 1972 da han fikk se amfiscenen under Slottsfjellet i Tønsberg, bygget året før til Kåre Holts historiske spill «Kristina av Tunsberg» og byens 1100 års-jubileum.

Her ville han sette opp Shakespeares «En midtsommernattsdrøm»!

FØRST fortalte han det til Tønsberg-avisene — som bakket godt opp — så samlet han (ved oppildnede venners hjelp) tyve, tredve, førti gymnasiaster og annen ungdom og gikk igang med grunntrening. (Mange av dem tilhørte dramalinjen i Tønsberg og var helt med).

4. desember 1972 ble Tønsberg Alternativteater stiftet, og Gianni Lepre var allerede igang med å skrive et stykke som hele staben kunne få skjerpe seg på.

«**Cassandra 1030**» het det og ble fremført i begeistring og med stor suksess på Kilden Kino-Teater utenfor Tønsberg i mars 1973. Etpar nabobyer rakk man også innom — og Henie/Onstad-senteret — før våren var blitt så fremskreden at det gikk an å begynne forberedelsene til Midtsommernattsdrømmen på amfiscenen, som Tønsberg kommune stilte til disposisjon.

Skuespillerne kom til prøve med ransel og ekstra matpakke, og gjorde lekser mellom scenene.

En midlertidig depresjon inntraff da det viste seg at Midtsommernattsdrømmen ikke kunne ha premiere midtsommernatten — (fordi det ville kollidere med prøvene på «Kristina av Tunsberg», som kommunen ville ta opp igjen) — og at scenens «middelaldervegger» måtte dekkles til av hensyn til samme.

Men skulle premieren fremskyndes tre uker var det ingen tid til å sture, heldigvis, og da det dessuten viste seg at de grønne plastpresenningene man fikk låne til scenekamouflasje kunne fungere både som palassdraperier og skog, var alt bra.

Fem tusen kroner (fra Tønsberg, Sem og Nøtterøy kommuner samt Lions Club i Sem og Tønsberg) holdt til både program, plakater og annonser og litt til, og tolv-fjorten hundre tilskuere på to dager ga startkapital til turné.

«I strålende aftensol... ga den unge gruppen bevis på at den ikke bare vil, men også kan», skrev K.B. i «Tønsbergs Blad». «Først og fremst tilfaller æren instruktøren og drivkraften Gianni Lepre, den unge italienske teatermann som har gjort tønsbergenser av seg og skapt underverker på rekordkort tid. Allerede med «Cassandra 1030» ga gruppen i mars de aller beste løfter for fremtiden... som helhet kom «de alternative» overbevisende sikkert fra den store oppgaven. At Gianni Lepre har gått i Peter Brook's og Jan Kott's shakespeariske skole, gjennomsyret forestillingen, og gjorde den så aktuell og levende som man bare kan ønske at den gamle mesters komedie fortsatt skal være. For komedie ble det — så latteren fra de mange hundre runget under Slottsfjellet...».

«Vestfold»: «I går kveld snudde Shakespeare søg i grava — av glede! Dette var en seier for Tønsberg Alternativteater. Sjølsagt var det både opp og ned med skuespillerprestasjonene, men når toppen kan skimtes er allting bra. Enkelt, greit, ekte og lett forståelig denne gang... Cassandra 1030 er et tilbaketrukket stadium. Mange er glad for det. Moderne, motepregede ungdommer i Ola-bukser som deklamerer profetier om å få være seg sjøl og ikke slik andre vil en skal være, vel, det er ikke ekte. Da likte vi forestillingen på amfiscenen igår bedre. Handlingen er spekket med forviklinger og mang en scene gikk nok hus forbi hos tilhørerne i går. Men «salen» var allikevel med og tar vi ikke mye feil ville de ha klappet mye mer om det ikke var for det at det kunne forstyrre forestillingen.... Vi har visst skrevet mye pent nå om Tønsberg

Alternativteater og deres kunnskaper. Men skit au! Det er jo fortjent!»

I Brekkeparken i Skien reiste fylkeskonservatoren seg spontant under applausen og inviterte hele gjengen hjem. I «Porsgrunns Dagblad» skrev signaturen Bitte: «**Sjelden er det vel blitt ledd så mye i Brekkeparken som igår kveld... Stykket ble spilt fullstendig uten kulisser, men de gamle stueno dannet en fin og effektiv bakgrunn for den dyktige unge troppen som også hadde valgt å spille uten de tradisjonelle «Shakespearske» kostymer. Alle hadde valgt det de selv ville opptre i, og vi må innrømme at kostymene av og til ble temmelig kostelige. «En midtsommernattsdrøm» i André Bjørkes gjendiktning og med litt selvvalgt utelatelse og vrl av Tønsberg Alternativteater selv, er ikke et stykke som stiller krav til den enkelte tilskuer, og gruppa følger i så måte opp sin intensjon — å være et teater for alle, ikke bare for et intellektuelt mindretall. Tønsberg-gruppa framførte det hele på en svært fri og ledig måte, med frisk replikkførsel og godt spill... For vår egen del kan vi bare ønske Tønsberg Alternativteater velkommen tilbake igjen — —».**

Rudi i «Telemark Arbeiderblad»: «**Det er spillegløde, ferskt pågangsmot og frodig talent i massevis i Tønsberg Alternativteater. Det så vi overbevisende eksempler på... De som ikke kom, kan bare angre! Det ble virkelig en kveld med mosjon for lattermusklene og et tydelig eksempel på at Tønsberggruppen har noe mer å fare med enn gjennomsnittlig amatørspill. Denne gruppen må støttes og tas godt vare på... Kort og godt, dette var gøy, dette var overskudd og talent. Og slikt skulle vi gjerne sett at Brekkeparken ble brukt til oftere».**

På Lågendalsmuseet i Kongsberg tok en fotograf chansen på å bryte en avtale om å komme tidlig hjem og ble ikke bare forestillingen til ende, men «bekranset» skuespillerne i bare henrykkelse. Og i «Laagendalsposten» mente Nils Darbo at «**Hvis uddødelige William Shakespeare hadde vært på Kongsberg lørdag kveld, sittet under løvhøget i solgangsbriksen i restene etter Glitre sommerteater, så hadde geniet trampeklappet begeistret for fremførelsen av «En midtsommernattsdrøm». Det gjorde sånn sett et alt for fåtallig, men tydelig overbegeistret ungdommelig publikum... Kan det omskrives til et glødende superlativ, så velbekomme, når det ærlig påstås at Deres medarbeider satte seg til rette på annen benkerad med den innstilling at her skulle ikke amatørerne fra Tønsberg få et fnugg gratis, og så opplevet at tross vedvarende frostrier gjennom en tynn anorakk, var dette en herlig opplevelse to og en halv time til ende. Gjennom årene har vi kritisk sittet paddesurt og kjedet oss opp mot så**

mange proffe teaterscener. Lørdag frøs vi som isfjell i huden og glødet glad i sjelen. Dette var kunst! . . . Takk til Tønsberg-kanten for en fin-fin kveld. Synd at ikke hele Kongsberg var der. Please, vær så snill, kom tilbake, med samme «it».

Ulykken var bare at man ikke hadde råd til mer enn en kveld på hvert sted, og at publikum altså nølte med å komme sånn uten videre. Da forespørsel kom fra **galleri F 15** i Moss var kassen så tom etter utgifter til reiser, annonser og sceneleie at Moss kommune «måtte» betale 800 kroner for fornyelsen.

IKKE desto mindre hadde det gitt mersmak. Etpar av skuespillerne, som hadde tatt artium om våren, insisterte på «å gå den veien», og overtalte (!) Gianni Lepre til å lage heldagsteater. Da Folkeuniversitetet Sør dessuten støttet opp med voksenopplæringsmidler så han nådde minimumskravet for fortjeneste for utlendinger med arbeidstillatelse, var det intet han heller ville enn å gå på for enda fullere fres.

Etter en «feriejobb» med Becketts enakter **«Krapps siste spole»** (oppført i Tønsberg Kunstforening, Tønsberg Bibliotek og i ungdomsklubber i distriktet) – og annonser og informasjon i lokal- og Oslopressen – startet heldagsteateret 2. september 1973 med en stab på tolv rekruttert fra hele Østlandsområdet.

LOKALER?

Et arrangement med en Tønsberg-skole viste seg ikke å kunne komme istand allikevel – men mens jakten fortsatte delte Kunstforeningen plassen med seg, og etter noen uker løste Tønsberg kommune problemet og slapp for en rimelig leie teateret til i fritidsklubbens lokaler, som bare ble brukt tre kvelder i uken.

Mens grunn trening – med praktisk og teoretisk undervisning – foregikk, og en ny Shakespeare («Othello») ble forbedret, fyltes mappen med kopier av brev, orienteringer og søknader til lokale og sentrale myndigheter. Teaterets medlemmer drev med drama- og teatergrupper på Berg Ungdomsfengsel (hvor også de tolv plattformene som har vært (eneste) sceneutstyr siden «Othello» ble snekret for en rimelig penge), på psykiatrisk avd. ved Vestfold Sentralsykehus og ved Teigar Ungdomsskole. Skoleungdommen fortsatte med ettermiddagstrening to ganger ukentlig.

Fra Norsk Kulturråd kom kr. 5000, fra Vestfold fylke 3000 – og teatersjef Eivind Hjelmtveit ved Riksteatret kom på eget initiativ til Tønsberg for å se hva dette var for noe. Møtet resulterte i en ordning som ga Alternativteateret 500 kroner i tilskudd for hver forestilling utenbys og holdt underskuddet stangen. Men herligheten varte bare over ti forestillinger.

«Othello» hadde premiere i Hotel Klubbens teatersal i Tønsberg 18. januar 1974. **«Shakespeares «Othello» i fire timer kun avbrutt av ti minutters pause, ja, det er kraftig kost, både for aktører og publikum»,** skrev signaturen K.B. i «Tønsbergs Blad». **«Likevel ble Tønsberg Alternativteaters oppførelse av det store sjalusidrama. . . en teateropplevelse som vil henge lenge i. . . . Poenget er imidlertid at et fire hundre år gammelt drama blir levende teater anno 1974. Til tross for de innvendinger som kan reises: Tønsberg Alternativteater skaper lokal teaterhistorie med sin virksomhet som helhet og ikke minst med «Othello». La oss håpe at «alternativistene» i tiden som kommer også kan høste fruktene utenfor Vestfolds grenser».**

Pål Mellbye i «Vestfold»: **«. . . Endel av teksten er kuttet ut og erstattet med lys i forskjellige variasjoner, sang, musikk og bevegelse. Alt koordinert slik at man blir sittende nesten i «trance». Det var et bra stykke, og Tønsberg Alternativteater vil med dette befeste sin stilling som vår kanskje mest lovende kulturinstitusjon».**

Til Drammens Teater 22. januar var forestillingen blitt en halv time kortere. -sc- skriver i «Drammens Tidende»: **«. . . «Eksperiment og alternativ, ja vel. Teatermannen Gianni Lepre er tydelig ingen hvemsomhelst. For å kunne eksperimentere med Shakespeare så suverønt som det gjøres her, og uten at tilskuerne får følelsen av noe livsfjernt – ja, hva skal vi si: «tøys»? – det er godt gjort. Og hans stab av unge krefter, de må være et funn. . .».**

I Ibsenhuset i Skien to dager senere sto pressemeningene mot hverandre. R.Sv., «Telemark Arbeiderblad»: **«Joda, det ble en opplevelse. Tønsberg Alternativteaters oppføring av «Othello» i Ibsenhuset i går kveld befestet gruppens ry, og beviste tilfulle at de satser på bevisst og profesjonell teaterutdannelse. Heller ikke tror vi William Shakespeare vil rotere i sin grav. For med alle sine uortodokse påfunn beholdt gruppen en nitid trofasthet til tekst og idé. Selv ikke en Jago som sirkusdirektør klarte å vippe oss av pinnen. De ytre dekorasjoner og kostymeringer var skåret inn til beinet. Dermed fremsto en naknere handling, i og med at vi ikke kunne distraheres av overdådigheter i scenebildet. Gruppen laget**

noe nytt og ungt og sterkt. Kanskje noe for sterkt i lyd-kulliser og stemmebruk iblant? Men det er dem alt tilgitt. . . De unge skuespillere gjorde flittig og effektiv bruk av kroppslige virkemidler, det var scener med plastiske bevegelser kombinert med lys og musikk, som fikk noe rent uvirkelig over seg. . . Men hvorfor møtte ikke Skiensfolket opp i hundrevis for å se dette? Kanskje trodde de det har vokst mose på gamle Shakespeare, og at det intet nytt er under solen. De tok i så fall feil».

Kjell Erhard i «Varden» mente derimot at «. . . man moderniserer Shakespeare til de grader at det er fare for at man ikke bare tar seg vann, men store deler av Ytre Oslofjord, over hodet. . . Det skrikes og tumles og stupes kråke, og svært håndfaste symboler akkompagnerer handlingen. . . Stor ståhei for ingenting. . .».

DENNE vinteren fikk professorer ved Statens Kunstakademi høre om Tønsberg Alternativteater og dets dårlige økonomi — en lynaksjon ble satt igang, og Reidar Aulie, Bjørn Carlsen, Ludvik Eikaas, Halvdan Ljøsne, Arne Malmadal, Knut Rose, Per Palle Storm, Jakob Weidemann og Alf-Jørgen Aas ga hvert sitt arbeid til et kunstsalg som innbrakte rundt 12 000 kroner. Teateret kjøpte endel hardt tiltrengt utstyr, satte istand en folkevognbuss stillet til disposisjon av et av medlemmene, og øremerket resten til innkjøp av turnébuss.

Skuespilleraspirantene studerte moderne teaterteorier — Artaud, Stanislavsky, Brook — greske dramaer, middelalderdramatikk og Shakespeare, og startet dagen med en times «teatergymnastikk» alternerende med fridans (Ragni Kjerulf) — øvet inn Becketts «**Handling uten ord**» 1 og 11, og Stian Sørliens «**Eksperiment**», som hadde premiere i Horten (Handelsskolen og Yrkesskolen) og ble vist bl.a. på Berg Ungdomsfengsel, Holmestrand Yrkesskole, Kjelle Ungdomsskole, i en kvinnekлубb og i noen fritidsklubber.

UNGDOMSGRUPPEN og heldagsgruppen gikk sammen om Ionescos «Jeux de Massacre» — for første gang i norsk (egen) oversettelse: «**Pestspill**». Imidlertid gikk det raskt mot sommer, og oppgaven var krevende. Premieren kunne først bli «lille St. Hansaften» — og billettsalget alt annet enn oppmuntret til flere forestillinger, selv om kritikken nok kunne ha gjort det.

Bjørn R. Engaas i «Vestfold»: «**Det driftige Tønsberg Alternativteater fremførte «Pestspill» av Eugène Ionesco på Kilden**

i går. Det er tydelig at gruppa arbeider godt og med stor entusiasme. Ionesco er langt fra lett å fremstille på scenen, men Alternativteateret gjorde det med stor dyktighet. . . Stykket ga umiddelbare assosiasjoner til Albert Camus roman *Pesten*, men med Ionescos sædvanlige groteske effekter som krydder gjennom hele stykket. . . Ordspillet er det mest fremtredende, og det blir brukt på en virkningsfull og tragikomisk måte. . . Makabert absurde effekter, først og fremst i ordspill om døden, er brukt. Det er vanskelig å sitte likegyldig når budskapet blir framstilt på denne måten. . . Men hvor er folk når det spilles teater i Tønsberg? Det var ikke mange tilskuerne, så publikumsmessig var det ren flasko. . .».

Svein Døvle Larssen, «Tønsbergs Blad»: «. . . midtsommervelden vant og nesten tomme benkerader grinte mot det usedvanlig dyktige ensemble. Det var synd både for skuespillerne og de mange som gikk glipp av halvannen times godt teater. . . Forhåpentlig kan forestillingen gjenopptas til høsten, for dette stykket bør flere få anledning til å se. . . Under Gianni Lepres talentfulle ledelse kom hele ensemblet meget godt fra dette absurdt teater som såvel sceneteknisk som spillemessig har så mange fallgruber. Av og til kunne det nok svikte litt i diksjonen, men det ble i fullt monn oppveiet av en åpenbar spilleglede og fin regi. Selv de mange dødsfall (hele ensemblet døde jo opptil flere ganger hver) ble påfallende profesjonelt utført. . .».

Så begynte siste etappe i forberedelsene til **en ukas teaterfestival**. Heldags-skuespillerne, som hittil hadde slått seg igjennom ved weekend-jobber og andre strøjobber, hadde allerede skaffet seg sommervikariater og hadde mindre tid til å være med — men skoleungdommen gjorde full innsats, bl.a. med loppemarked, kakebasar og informasjonsbod på sentralt sted i byen.

Tønsberg kommune, politiet og Vestfold Fylkesmuseum hadde gitt tillatelse til å benytte amfiscenen — men Kristina-kulisene hadde nå skygget for en av museets gamle bygninger i flere år, og fylkeskonservatoren var lei dem. De ble fjernet. Dog sto pålene igjen, og man kom frem til en løsning av avskjermingsproblemet ved å strekke duk mellom dem. Vakert var det ikke, men duken var gratis — skjenket av velvillige bedrifter.

Til THESBI I, som foregikk i dagene 8.—15. juli, kom deltagere fra hele Norden samt England, Holland og Tyskland. (Det ble ikke mer enn ca. førti tilsammen, men til gjengjeld fikk de kanskje mer ut av det, de som kom.)

Etpar av de teatergruppene som hadde erklært seg villige til å komme ombestemte seg da dekning av omkostninger ikke kunne garanteres — men fra Lund i Sverige kom «Koko» med to enaktere — «Sweet Eros» av Terrence McNally og «The Zoo Story» av Albee — mens arrangøren viste «Krapps siste spole» og «Eksperiment» i nyoppsetning for stor friluftscene. Ellers deltok Teatersenteret Bikuben, Oslo, med «Te-starium» av Mrozek og Oslo AOF's teatergruppe med en collage med opplegg av Gerd Jørgensen. En aften opptrådte Vestfold internasjonale folkedansklubb, som etter forestillingen ledet publikum (både barn og voksne) i dans på den skrånende gressletten.

Herman Berthelsen hadde one-man-show — det samme hadde Morten Spiten med etpar scener fra «Pestspill». Dessuten spilte tre lokale popband.

Forestillingene var offentlige og ble vist om kvelden — mens festivaldeltagerne (som betalte kr. 30,— for hele moroen og lå i telt i teatervenner-haver) deltok i fridans (Ragni Kjerulf) og workshops fra morgenen av. Det var fint vær og bedre oppslutning enn billettsalget viste — fordi mange mente at «lufta er fri for alle».

Det var ingen offentlig støtte å få, og resten av pengene fra kunstsalgene strøk med.

Tønsberg Alternativteater hadde ikke stort å starte med da september kom med nye folk og nye utfordringer.

DENNE gang var det Holbergs «**Jeppe på Bjerget**» — som etter premiere i Tønsberg (Samfunnshuset) 11. desember og gjentatt forestilling den 12., ble en suksess med over 70 forestillinger ved skoler på Øst- og Sørlandet.

(Men ingen var lenger forbauset over at institusjonsteatre går med underskudd og må ha flere hundre tusen i støtte: Kr. 600,— var prisen pr. forestilling. Det skulle dekke diesel og kilometeravgift over mange mil, samt reparasjoner av teknisk utstyr, som var skralt nok fra før og ikke ble bedre av skumping og ustanselig opp- og nedpakking. Og om de ti skuespillere/teknikere sov på gulvet i gymnastikksaler og således ikke «kostet» noe — så var de i disse tre månedene avskåret fra å tjene noe, så halvparten av honoraret gikk til mat.)

Publikum og presse var fornøyd:

«... La det også være sagt at oppsetningen tross alt er tro mot Fader Holbergs intensjoner. Jeppe er og blir Jeppe, de ytre og tildels indre forskjeller til tross. Men han er kanskje blitt en mer verdig Jeppe, slett ikke bare latterlig. Alternati-

Cassandra 1030

Gianni Lepre
Mars 1973

Anne Beate Backe, Knut Anders Berg, Vera Bugge, Hafdis Einarsson, Kirsti Enge, Bjørg Faltin, Eli Framnes, Rigmor Frogner, Åsne Graver, Sissel Hansen, Knut Hestad, Halvor Hjørnevik, Per Inge Holmen, Beate Høst, Dag Jacobsen, Ellen Jønsson, Mai-Britt Larsen, Eva Lian, Frank Lie, Tone Lind Jørgensen, Sigurd Lyngås, Ragnhild Mæle, Inger Mærøe, Ole Møystad, Ole Pedersen, Ellen Reine, Tone Småkasin, Bjørn Solberg, Morten Spiten, Christina Standal, Mette Sørum, Karl Øyri.

Teknisk: Trond Borsheim, Johnny Gim-mestad, Marianne Haugan, Toralf Jønsson, Mette Kaardal, Odd Steinsholt, Sol-veig Øyri.

En Midtsommer- nattsdrøm

Shakespeare
Juni 1973

Anne Beate Backe, Knut Anders Berg, Hafdis Einarsson, Bjørg Faltin, Rigmor Frogner, Knut Hestad, Halvor Hjørnevik, Per Inge Holmen, Beate Høst, Dag Ja-cobsen, Ellen Jønsson, Anna Karlsen, Marika Kiraly, Eva Lian, Frank Lie, Ole Møystad, Ragnhild Mæle, Ole Pedersen, Jon Harald Rydne, Bjørn Solberg, Morten Spiten, Karl Øyri.

Krapps siste spole

Beckett
Aug. 1973

Versjon for
utendørscene
Juli 1974

Frank Lie.

Frank Lie som Krapp. Tre kvinner i Krapps liv visualisert ved Ragne Buer, Beate Høst, Liv Svendsen.

Othello

Shakespeare
Januar 1974

Jan Erik Berg, Harald Brataas, John El-lefsen, Per Inge Holmen, Ellen Jønsson, Frank Lie, Ole Møystad, Astrid Olsen, Ei-vind Olsen, Henriette Stoll, Erlend Aas.

Handling uten ord

Beckett
Mars 1974

Henriette Stoll, John Ellefsen.

Fridans med Ragni Kjerulf – Thestifestivalen 1974. (Øverst foregå. side).

«Can you imagine, six million people, I say six million people, walking down the road. . .». Rosella Longinotti som Gloria og Frank Lie som Ben i Murray Schisgals enakter «The Tiger». (Nederst foregå. side)

«Sersjant, fange nr. 02 ber om tillatelse til å krysse den hvite streken» – «Kryss!» Roy Hansen som sersjanten og Frank Lie som 02 i «Buret».

Almennytte for egennytte. Frank Lie som offiseren og Ole Møystad som Adolf i Jens Bjerneboes «Amputasjon».

Eksperiment

Stian Sørliie
Mai 1974

Versjon for
utendørsscene
Juli 1974

Pestspill

(Jeux de
Massacre)
Ionesco
Mai 1974

Jeppes på Bjerget

Holberg
Des. 1974
Versjon
på engelsk
Juni 1975

The Tiger

Schisgal
Mars/mai 1975
(Trieste/
Tønsberg)

Buret

Brown
Des. 1975

Eng. versjon
Rotterdam
Mai 1976

Amputasjon

Bjørneboe
Mars 1966

Eng. versjon
Rotterdam
Mai 1976

Ragne Buer, Henriette Stoll, Frank Lie,
Ole Møystad.

Ragne Buer, Frank Lie, Ole Møystad, Er-
lend Aas.

Harald Brataas, John Ellefsen, Åsne Gra-
ver, Halvor Hjørnevik, Per Inge Holmen,
Beate Høst, Anna Karlsen, Marika Kiraly,
Reidun Kvalsvik, Eva Lian, Frank Lie, Ole
Møystad, Morten Spiten, Christina Stan-
dal, Liv Svendsen, Jostein Øyri, Erlend
Aas.

Petter Andersen, Roy Hansen, Toralf
Jønsson, Grete Kværneng, Wencke
Mühleisen, Ole Møystad, Sidsel Onstad,
Gisle Espolin Sletmo, Åse Thomassen,
Erlend Aas.

Petter Andersen, Roy Hansen, Wencke
Mühleisen, Ole Møystad, Gisle Espolin
Sletmo, Erlend Aas.

Frank Lie, Rosella Longinotti.

Petter Andersen, Roy Hansen, Frank Lie,
Wencke Mühleisen, Ole Møystad, Gisle
Espolin Sletmo, Anitta Suikkari, Erlend
Aas (tekn.) Toralf Sandaker.

Roy Hansen, Frank Lie, Wencke Mühle-
isen, Ole Møystad, Anitta Suikkari, Erlend
Aas (tekn.) Toralf Sandaker.

veateret plages dessverre fortsatt av en svak økonomi. Det merkes til en viss grad under forestillingen. Lysarrangementene kunne ha vært bedre, men dette kan lett forklares, med at prøvene med lys har måttet begrenses til det minimale. . . Men igjen er det økonomien som får ta skylden. Likeledes ved de ytterst sparsommelige scenerekvisita. Men dette greier skuespillerne ved sitt spill å få publikum til å glemme. Det som foregår på det menneskelige plan, overskygger fullstendig de ytre omgivelser. Allikevel har man lett for å komme med spørsmålet: Hva kunne ikke disse unge skuespillerne ha prestert under litt bedre forhold?..» (EcE, «Tønsbergs Blad»).

«Alternativteateret har i hvert fall laget en meget underholdende versjon av stykket. Med musikk fra Cat Stevens, Pink Floyd og hard rock til stilriktig barokkmusikk opplever man faktisk en samfunnscollage med Jeppes som hovedperson. . . Man opplevet faktisk nye sider ved Holbergs hyppig spilte verk: sider som bidrar til større forståelse for Holbergs forfatterskap. . .». (JHR, «Vestfold»)

«Oppland Arbeiderblad»: «. . . hadde denne forlengst avdøde dikter visst hva som foregikk på Vardal ungdomsskole igår, . . . er det mulig han ville snudd seg i sin grav. Ikke av gremmelse — men av vellyst. . .». «Vestmar», Kragerø: «. . . et virkelig morsomt teaterbesøk. . .». «Sandefjords Blad»: «. . . Kostymene, sprogbruket og kulisserne var helt uvanlig. Det ble også spilt musikk som folk flest vanskelig kan forblinde med «Jeppes» og hans krumspring. Skuespillerprestasjonene var imidlertid bedre enn man kanskje kunne ventet. Ungdomsskoleelevene på Varden skole tok godt imot oppsettlingen, men for dem som eventuelt har sett oppsettlingen med Riksteatrets Ingolf Rogde, blir det noe vanskelig å sammenligne prestasjonene i går. . .». «Vestfold Fremtid»: «. . . De dyktige ungdommene hadde laget en finfin forestilling til fengende moderne rytmer og sin egen vri på replikkene. . .». «Fædrelandsvennen»: «. . . For øvrig var det Holbergs manuskript som ble brukt. . . Jeppes er ikke morsom på alternativteateret. Han er tragisk, men skarp i replikken og rik på menneskelighet. Forestillingen gir inntrykk av hardt arbeidende unge mennesker. Skuespillerne står selv for hele scenearrangementet og lys- og lydeffekten. . .». «Telemark Arbeiderblad»: «. . . Alternativteaterets store styrke ligger i friskhet og avslappet forhold til de store diktere. . .». «Østlandsposten»: «Hurra for Tønsberg Alternativteater! Hele Larvik gymnas fikk en fornyelig stund i Munken igår formiddag. . .». «Agderposten»:

«...runget latteren ofte og høyt, men disse skuespillerne greide også på en utmerket måte å få frem det ytterst tragiske med Holbergs komedie. Med lignende oppsetninger av stykker i samme kategori har det hele lett for å bli bare en farse. Dette unngikk disse skuespillerne på en flott måte, noe som sikkert var med på å gjøre forestillingen til en morsom stund for gymnasiastene, som fylte salen til siste plass i Saga kino. Forhåpentlig får vi se mer til Tønsberg Alternativteater her i byen. Det er å håpe at de i så fall ikke bare skal spille for skoleelever».

Parallelt med innøvelsen av «Jeppe» høsten 1974 gikk prøvene på Murray Schisgals enakter «**The Tiger**», med engelsk dialog – fordi den ene av de to aktørene var engelsk. Regler for oppholds- og arbeidstillatelse gjorde imidlertid at Rosella, som hun het, måtte ta en tur hjem og vente et par-tre måneder på eventuell tillatelse – og for at ikke høstens arbeide skulle være bortkastet, forlenget Gianni Lepre julebesøket hos foreldrene og arrangerte premiere i Trieste – samt en lang rekke intim-forestillinger der og i Ljubljana, Jugoslavia.

I mai var det norsk premiere hos Jorunn og Gustav Wilhelm Wedel Jarlsberg på Jarlsberg Hovedgård utenfor Tønsberg – med kronprinsparet blant publikum som vertskapets gjester.

S.Ø. skrev i «Tønsbergs Blad»: «...**helt på det profesjonelle plan. Det var en demonstrasjon – ikke bare av talent, men av en rekke talenter. . . I sannhet en stor teateraften**». Knut Bøyesen, «Vestfold»: «**Om det var det overraskende besøket av de kongelige gjester, den store oppslutningen fra publikums side, skuespiller Peer Aabel på første benk eller omgivelsene på Jarlsberg Hovedgård som gjorde utslaget, skal ikke sies. Men det ble i allefall en fantastisk flott norsk premiere for Tønsberg Alternativteater. . . Etter å ha sett forestillingen, forstår vi godt at alternativteateret hadde suksess med sin tolkning av dette skuespillet i Italia og Jugoslavia. . .**».

«The Tiger» ble også vist i Club 7, på Høvikodden og på Statens Teaterskole – samt for et begeistret, men fåtallig publikum på Det Norske Teatres biscene, Scene 2. (Fåtalig publikum må tilsives sviktende økonomisk evne til annonsering og annen PR – noe som også får ta skylden for at ingen hovedstadskritiker hadde funnet det verd å komme.)

Engelskmannen Jack Buddell, bosatt i Tønsberg, som fra begynnelsen av hadde hjulpet og oppmuntret Gianni Lepre, inviterte til «Othello»-premieren en representant for **British Council** i Norge, William Wood. Resultatet var en innbydelse til Greenwich-festivalen i London mai/juni 1975, med «Jeppe», i ny oppsetning og med engelsk tale, og «The Tiger». Et to ukers opphold ble bekostet av British Council. Jeppetur-ene hadde innbragt ca. 4000 i en slags nettofortjeneste – det holdt til reisen.

Besøket i London resulterte i at Niholas Critchley, leder for Drama & Music Department, British Council, England (som forøvrig høsten i forveien hadde engasjert Gianni Lepre til gjesteforelesninger ved tyve engelske teatergrupper) – ga Tønsberg Alternativteater stående invitasjon til Oval Theatre i London, mens Michael Kustow åpnet muligheter på Old Wick. (I London var også teaterdirektøren Anton Smit fra Rotterdam, men det kommer vi tilbake til.)

I Tønsberg igjen, var det å gå løs på **Thesbi-festival II**, som denne gang var lagt til 3.–9. august. Tønsberg kommune fikk laget god avskjermingsløsning til amfiscenen, hvor nå også pålene var tatt vekk.

Tyve medlemmer av Greenwichteaterets «Young Peoples Theatre» var Alternativteaterets gjester under festivalen, og oppførte to ganger – blant ruinene på selve Slottsfjellet – «The Vision of Albion», bygget over King Arthur-legender. Arrangøren ga Kafkas «En apes tale til akademiet». I samarbeide med Tønsberg Filmklubb ble det kjørt film i teaterets treningslokaler, inderen Raman Patel, grafiker og billedhugger, demonstrerte indiske folkedanser og folkemusikk, to studenter fra Sardinia laget spontant et tablå bygget på sardinsk historie. Popband ga konserter.

Ellers var selve opplegget for deltagerne som fjorårets. Ca. 70 var med denne gang – fra Sverige, Finland, Danmark, Tyskland, Holland, Skotland, England, Italia, USA og Canada. De par siste dagene kom det sannelig også en australier til.

Sytti deltagere og trede solgte festivalpass. . . En passpris på 50 kroner viste seg å være for optimistisk – de unge deltagere var ikke pengesterke. Men var det ikke bedre at de **ble** enn reiste igjen? Det gjorde iallfall ingen **fattigere**.

Da teateret startet igjen etter sommerferien var det med nytt navn – **THESBITEATERET** – etter den ifølge tradisjonen første skuespiller, grekeren Thesbi, som trakk sitt teater omkring på en kjerre.

Og så brant Gianni Lepre etter å sette opp Kenneth H. Browns «**The Brig**» (filmatisert og vist i Norge under tittelen «Buret») — en selvopplevet beskrivelse av en dag i et amerikansk militærfengsel (i Thesbi-versjonen gjort til et hvilket som helst fengsel av en hvilken som helst nasjonalitet, fordi — for å sitere G.L. — «vold fødes i mennesket selv, i et ukjent område ingen geografisk grense kan sirkle inn».)

«Buret» er vel den forestillingen skuespillerne har likt best, selv om den ikke ble så populær hos publikum, ikke overalt — reaksjonene varierte fra sted til sted. Men aktørene følte at de virkelig hadde fått et grunnlag for å fremstille hva vold og terror kan gjøre et menneske til.

Veien frem var lang. Først oversettelsen fra italiensk via engelsk til norsk, parallelt med hard militær eksersis med venner av teateret som visste hvordan den skulle være — utmarsjer — regler, regler, regler å følge fra de kom til treningslokalene om morgenen og til de gikk hjem om kvelden. Tyve armløftinger hver gang de brøt dem. Hard og ydmykende behandling etter Browns meget realistiske scenearvisninger.

I en periode gikk man vekk fra den tøffe militære og prøvet ut en symbolsk versjon med voktere i rullestoler og fanger med sterkt handicap som måtte greie seg som best de kunne — med innlagte selvskevne og -komponerte sanger til akrobatiske numre. Funksjonshemmede ble invitert til prøvene og ga nyttige råd — og likte det de så. Versjonen ble allikevel forkastet — fordi den virket for «opplagt», og det endelige resultatet ble en kombinasjon av de to. Til god hjelp under studiene var svar innhentet fra distriktets skoler på et skjema med fem spørsmål om emnet «vold».

«Buret» hadde generalprøve på Berg Ungdomsfengsel og premiere på Kilden (Tønsberg) dagen etter, treårsdagen, 4. desember. Den tidligere nevnte Anton Smit overvar forestillingen og erklærte ved teppefall at han ville sørge for å få engasjement for gruppen i Rotterdam.

«**Helt ypperlig spilt av Thesbiteateret**», konkluderte Turid Veber i «Vestfold». «**De behøver ikke unnskyldes i noen som helst epilog over å ha brukt av publikums tid. Og det er også vår eneste innvending — at denne epilogen ikke hørte «hjemme» i stykket. . .**».

K.B. i «Tønsbergs Blad»: «. . . Den menneskelige nedbrytning som finner sted når individer utsettes for uavbrutt fysisk og mental vold er virkelig blitt det bærende element i forestillingen. Frykten, maktesløsheten og hatet som sterkere og sterkere preger fangene, når frem til hver enkelt publikumer.

Følelsen av hva det vil si å bli fratatt enhver identitet blir reell. . . Gianni Lepre har åpenbart lagt vekt på å la fangene få sine individuelle handicap, alt etter hvilket mentalt stadium vokternes voldsbruk og tyranni har bragt dem til. Dette fungerer fremragende for samtlige del. . . Den enkle scene-dekorasjonen — fangeburet med netting — og det iskalde lyset fra et fåtall nakne pærer, er med på å gi forestillingen den atmosfære som gjør at man går hjem fra «Buret» med klar bevissthet om å ha vært med på noe som angår oss alle».

«Agder», Flekkefjord: «**Stykket føyget, og skuespillerne høstet da også stor applaus**». «Raumnes», Årnes: «**Bare så synd at nesbuene ikke benyttet denne sjansen til å se «annerledes» — men likevel alvorlig teater**».

Men det gikk ikke så lett å selge forestillingen denne gang, stykkets tema «forhåndsskremte» skolene — og teateret sto i fare for å bli arbeidsløst midt i sesongen. Derfor forsøretes planene om et stykke av Jens Bjørneboe — som var en god venn av teateret og flere ganger var innom og så på prøver de par årene han bodde på Veierland utenfor Tønsberg. Valget falt på «Amputasjon», aldri tidligere spilt i Norge. Bjørneboe ga tillatelse både muntlig og skriftlig, og prøvene begynte parallelt med spredte «Buret»-forestillinger.

Premieren ble lagt til Oslo denne gang — til Unge Nye — med leie for fire dager generøst dekket av Oslo kommune, og med all mulig hjelp fra teaterets eget personale. Publikumsbesøket øket fra dag til dag og kulminerte med **nesten** utsolgt hus lørdag 13. mars. To av Oslo-avisene samt «Tønsbergs Blad» hadde kritikere i salen.

Under tittelen «**Aktuelt og vesentlig**» skrev Erik Pierstorff i «Dagbladet»: «. . . Det er en severdig forestilling. Vi får ikke bare se en seriøst arbeidende gruppe utenom det etablerte og vel subsidierte teaterliv, hvilket i seg selv er viktig; vi får også se et norsk skuespill så sørgelig aktuelt som det kan være i øyeblikket. . . Hvor går grensene for de midler samfunnet har lov til å benytte seg av for å bringe menneskers adferd i overensstemmelse med sine normer? . . . Men la meg for all del ikke gi det inntrykk at det var en soloforestilling ((Erlend Aas)) som bar gårsdagens fremførelse. Den bare fullbyrdet den. Thesbiteateret er — om noe — et lag; og bare lagånd kunne gjøre mulig den tolkning av «Amputasjon» vi i går fikk se — en tolkning som nok hadde sine brister, men som til slutt likevel på en merkkelig måte opplevdes som noe fullgyldig — takket være det driv og den energi forestillingen hadde. . . Jeg kan tenke meg en hel del offentlig etablert teater som koster forferdelig mye mer og er adskillig mindre

vesentlig. De kan se forestillingen i kveld, fredag og lørdag. Gjør det!» I «Arbeiderbladet» skrev Bengt Calmeyer: «... Teatret har tatt på seg en vanskelig oppgave og kommer helskinn fra prøven, trass i svakheter. Det bråkes litt for mye i forestillingen, kanskje for å gjøre stykket enda sterkere enn det er fra forfatterens hånd. . . Aktørene skal ha honnør. . .».

S.M., «Tønsbergs Blad»: «. . . Men det som «Amputasjon» krever av innsatsvilje, det satses Thesbiteateret i fullt monn, og jeg hadde nær sagt: Og vel så det. Her går det med liv og lyst, alle kluter settes til, også når de kvinnelige medvirkende er henvist til å kaste dem. Som det lett kan skjedd med entusiast, blir det en del overspill. . . . Vel brøtt, Løpre! Og aktørene fortjener ros for sin evne til å gå opp i rollene. . .».

Og etter forestillingen i Tønsberg (Kilden) den 19. mars skrev Arild Berg Karlsen i «Vestfold»: «Thesbiteateret ga Tønsberg-publikumet anledning til å se deres oppførelse av Jens Bjørneboes «Amputasjon» på Kilden kino i går kveld, men dessverre var det så altfor få som benyttet seg av denne anledningen. Knapt halvfull sal er lite når et så dyktig teater viser et så godt og gjennomført stykke. Det vi så av skuespillerprestasjoner i går var profesjonelt. De som tror at Thesbiteateret er en gjeng med amatører bør gå og se dem i aksjon. Under ledelse av Gianni Løpre har teateret vokst med hver eneste oppgave de har påtatt seg, og «Amputasjon» var en prestasjon både av iscenesetter og skuespillere. . . . Å trekke frem enkeltprestasjoner ville være galt. Det var et ensemble vi så på scenen, og det var et stykke basert på en gruppe teaterpublikumet på Kilden ga dacapo-applaus da teppet gikk ned. Det var med andre ord en stor teaterkveld. . .».

Så fulgte **Rotterdam** – en uke med «Amputasjon» og en uke med «Buret». Premierer på «Amputasjon» var tirsdag 11. mai, to dager etter Bjørneboes død. Teateret ble orientert pr. telegram, og før forestillingen ble forfatteren æret av sal og scene med to minutters stillhet.

Tilbake fra Rotterdam gikk reisen videre til **Trøndelag Teater** og fire forestillinger i løpet av tre dager (30. mai, 1. og 2. juni) på Teaterloftet. Her ble det virkelig utsolgt! (Tilmed med kjø etter uavhentede billetter.)

Martin Nordvik skrev i «Adresseavisen»: «Før noen av landets institusjonsteatre har forsøkt seg på det, har den frie gruppen i Tønsberg, Thesbiteateret, laget en oppsetning av Jens Bjørneboes skuespill «Amputasjon» som nå gjestespilles på Teaterloftet. Den nylig avdøde forfatteren lot lenge utkastet til dette stykket ligge, fordi han ikke kjente noe teater som behersket den stil stykket krever. Thesbiteaterets ensemble

har mange av de egenskaper som kreves, og resultatet er en røff og underholdende forestilling. . . Thesbiteateret spiller teksten ut med en vitalitet som ofte savnes i norske teaterforestillinger. . . I sine beste øyeblikk spiller de ut med en fysisk styrke og en akrobatisk beherskelse som nettopp er tingen i et skuespill hvor forfatteren bruker faguttrykk som dobbelt Nelson, judogrep og omvendt livtak i skuespilleranvisningene».

I mellomtiden hadde **skoleungdomsgruppen** dramatisert en historie skrevet av William Wood i British Council – en barneforestilling til Den Britiske Uke på Stovner i Oslo i mai – – og Gianni Lepre begynte arbeidet med «**Sonate for en ensom mann**», en kortfilm inspirert av den italiensk-norske komponist Antonio Bibalo, bosatt utenfor Larvik – en delvis allegorisk beretning om en kunstners liv og virke, med Bibalos Sonate nr. 2 som musikalsk tema og «visjonsstimulator».

I skrivende stund er filmen ennå under arbeid – og G.L. har gjenoppfrisket bekjentskapet med Peer Gynt, og falt for ham. . .

Else Marie Høst

KUFFERTER
BAGGER
RYGGSEKKER
SKOLESEKKER

GEORG MARTINSEN A.S

Øverst på Tønsberg torv
Tlf.: 11 443

Attest

Avdeling Liens første møte med Tønsberg Alternativ Teater fant sted 13/4-75, da teateret gjestet Dikemark sykehus med forestillingen «Jeppe på Bjerget». Det var et stykke som slo godt an blant vårt ungdomspsykiatriske klientell på Lien, og skuespillerne ble derfor invitert etter fremvisningen til avdelingen for å delta i en videre diskusjon med pasienter og stab om emnet.

En måned senere inngikk avd. Lien et nærmere samarbeid med 7 av teaterets skuespillere. Hver kveld i en hel uke deltok samtlige av våre ungdomspasienter med iver og lyst i den dramavirksomheten som gruppen iverksatte. Skuespillerne gjorde en enestående innsats og tiltaket ble opplevd som et verdifullt terapeutisk tilbud innenfor avdelingen. Dette var en ny og uhyre interessant erfaring, og vi håper å fortsette dette samarbeidet med Tønsberg Alternativ Teater i tiden fremover.

Brit Førsnes Welsæth
Cand. polit.

Vestfold Bil & Karosseri A/S

Horten

(Annonse)

Thesbiteateret ønskes lykke til!

Annonym beundrer

Astrid Olsen og Frank Lie – Desdemona og Jago – under prøve på «Othello».

Tønsberg Alternativteater (fra høsten 1975 THESBITEATERET) ble dannet 4. desember 1972, med Gianni Lepre som kunstnerisk leder og med en støttekomité bestående av Kjell Børringbo, Jack Buddell, Sverre Fønstollen, Ottar Gjerde, Martha Hanssen-Bauer, Else Marie Høst, Anne Marie Sørensen, Sivert Øydvin.

Komiteen ble avløst av et styre da Foreningen Tønsberg Alternativteater ble stiftet 15. september 1973: Else Marie Høst (formann), Harald Krogh-Hansen (forretningsfører), Kjell Børringbo, Sivert Øydvin, Ottar Gjerde, Herman Berthelsen.

THESBITEATERET

Adm.: Else Marie Høst, Jac. Falcks v. 8, 3100 Tønsberg.

Tlf. (033) 14358

Forr.fører: Adv. Harald Krogh-Hansen, Storgt. 15, 3100 Tønsberg. Tlf. (033) 14247

THESBITETRET

Although we had heard of the 1973 production of *A Midsummer Night's Dream* by Tønsberg Alternativteater, as it was then called, our first real contact was in January 1974, when we were invited to see a very impressive production of Shakespeare's *Othello*.

On the strength of this we arranged a 2-week programme of visits for the Director, Gianni Lepre, to England, and gave him a grant-in-aid to cover the expenses. The overall aim of the visit was to see at first-hand recent developments in the British theatre and Mr. Lepre visited five or six experimental theatres in London and also travelled to Newcastle, Lancaster and Leicester, where much interesting work in the theatre is being carried out. The contacts made during this visit are important, and we understand that there is a chance in the future of Gianni Lepre taking a group to the Lyttleton Theatre in Britain's new National Theatre. This is an opportunity which would turn many English theatre groups green with envy and must reflect on the high standard of the Thesbi Teater.

Another outcome of this contact was the exchange which took place a year later between the Greenwich Young People's Theatre in London and the Tønsberg Theatre, each Company visiting the other's Summer Festival. The Norwegians presented «Jeppe på Bjerget» and «The Tiger» by Schisgal and the English group brought to Norway a play entitled «A Vision of Albion». This exchange was supported largely by grants from the Youth Exchange funds administered by the British Council and was judged to have been a success both in Britain and in Norway.

We have since maintained the closest of contact with the group and have seen many of their productions both in Tønsberg and Oslo. We have always been impressed by their enthusiasm and dedication. There is no doubt that, inspired by Mr. Lepre's dynamic and creative leadership, the group gives exciting performances of a high professional standard. He brings out the very best in these young actors and actresses, who have usually had little previous experience of the theatre. For several perhaps, their debut with the Thesbi Teater will be the beginning of a promising career. For those who turn to other things, it will have been a formative and positive experience in their lives.

As recently as Spring 1976 we have worked with the youth section of the Thesbi Teater, who put on the production as part of the British Cultural Week we arranged in conjunction with Stovner Senter outside Oslo.

Psykodrama i deltidsgruppen.

We have followed the progress of this lively and serious group with interest and wish them luck in their future endeavours. We hope that their significance will be recognised and that something can be done towards providing them with suitable premises and a firm economic foundation.

J. D. Edmondston
Representative
The British Council in Norway

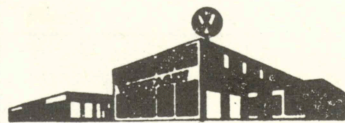
DATSUN 120 Y

Prøvkjør den hos:

Gravdahls Auto A/s

Slagenvn. 46, Tønsberg
Tlf. 14 688

Bilutleie

**JESPERSEN
& THON A/s**

Telefon 13 203

Velkommen til
Tønsberg's
«Storstue»

Varehuset med 20
spesialavdelinger
Kundeparkering
Air condition
Egen Caféna

**KREMMER-
HUSET**
Tønsberg

Perfect Barneklær
UNG STIL

Torvhallen - Norske Folk-gården
HUSK! Torsdag til kl. 19.00

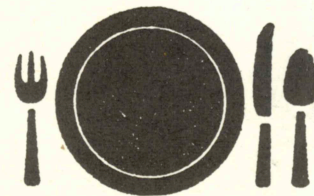
Vi spiller for åpne dører hver dag
- med moter fra

Burre ^{A/S}

O. H. RASMUSSEN

GULLSMED

RESTAURANT
HÅNDVERKEREN

Kammegaten 6

Tønsberg

Elite

SKOMAGASIN

3100 TØNSBERG
3250 LARVIK

Carl Falck Bok- & Papirhandel

TØNSBERG
OSLO
SANDEFJORD
– og nå bygger vi
i Larvik

VESTFOLDBANKEN AS

BRILLESPECIALISTEN

HOLT

STORGATEN 31 - TØNSBERG

Den norske Creditbank